

[Veistrup.]

som ikke var i Stand til at klare deres Forpligtelser, eller som kom i Likviditetsvanskeligheder, var det et Spørgsmaal, som man kunde tage op, naar det kom til at foreligge.

Jeg maa altsaa anbefale at stemme imod Mindretallets Ændringsforslag, men stemme for de Forslag, som er stillet af den højtærede Justitsminister, og som jeg formoder, at den højtærede Minister vil motivere nu om et Øjeblik.

Justitsministeren (Zahle): Det var allerede i Marts Maaned, at der angaaende det her behandlede Emne vedtoges et Forslag i det høje Folketing, som oversendtes til Landstinget. Nu har den ærede Ordfører for Udvalget (Hauch) givet nogen Forklaring paa, hvorfor Sagen hvilede saa længe i dette høje Ting. Det havde imidlertid vistnok været muligt, at Udbyttet af en Forhandling her i det høje Landsting kunde være blevet et saadant, at det havde afsluttet hele Sagen, hvis vi noget tidligere var kommet til at forhandle om den. Nu har Tiden været overmaade knap, og paa Grund af den knappe Tid har man fra det konservative Folkepartis og Venstres Side brugt den Fremgangsmaade at opstille i Forslags Form nogle Overvejelser, som var nedskrevet i et af Landbokommissionen nedsat Underudvalg. Dette har gjort det noget vanskeligere at mestre hele Sagen under de kortvarige Forhandlinger, som har kunnet finde Sted i dette høje Ting. Imidlertid er der vist gensidig Imødekommenhed og Hensyntagen. Et Ændringsforslag, som var fremført fra vor Side i Udvalget, er blevet optaget i det Forslag til Lov, som nu er de to oppositionelle Partiers, og omvendt er der i de Ændringsforslag, som jeg har haft den Ære at stille, og som er tiltraadt af det radikale Parti og Socialdemokratiet, ogsaa optaget Bestemmelser, som stammer fra Landbokommissionen og derefter er taget op af Flertallet her.

Under denne gensidige Imødekommenhed er vi kommet hinanden ret nær, men der er blevet tre Spørgsmaal tilbage, som endnu maa overvejes og behandles, inden man kan vente, at der skal blive fuld Enighed om det foreliggende Lovforslag. Det ene bestaar deri, at i § 3, sidste Stykke, i Flertallets Ændringsforslag foreslaar Flertallet, at Henstand kun kan indrømmes

„i det i § 2, 1ste Stykke, nævnte

Omfang og kun for den Del af Pant-havernes Tilgodehavende, som ligger in-

denfor en Værdi, der angives ved paagældende Ejendoms Ejendomsskyldværdi pr. 1. Januar 1932 med Tillæg af Værdien af Besætning og Inventar og øvrige Aktiver. I særlige Tilfælde, hvor Udvalget formener, at denne Værdi ikke dækker Ejendommens Værdi i Handel og Wandel, kan der afviges op eller ned med indtil 15 pCt. af den samlede Værdisum.“

Altsaa, med Hensyn til den Prioritetsgæld, som ligger ud over Ejendomsskyldværdien med Tillæg af Besætnings og Inventars Værdi plus højest et Tillæg af 15 pCt., undertiden med Fradrag af indtil 15 pCt., gives der ingen Henstand efter det Forslag, Flertallet her fører frem. Den Betragtning, som ligger til Grund herfor, maa være, at saadan som Forholdene nu er, er der ingen Fare for, at den, som har Panteret i en Ejendom udover den her angivne Værdigrænse, skal gøre Eksekution i Ejendommen og søge den bortsolgt ved Tvangsauktion eller faa sig den udlagt som ufyldestgjort Panthaver, som det for Tiden kan lade sig gøre. Men overfor dette er fra anden Side gjort gældende, at naar den Tid maatte komme — den maa komme en Gang, og vi ønsker alle inderligt, at den maa komme snart —, da Konjunkturerne retter sig opad, kan meget vel en saadan Panthaver se sin Fordel i at sætte den, som ejer den paagældende Gaard og har gennemgaaet den haarde Periode, bort fra Gaarden og selv tage Fordelen i Opgangstiden. Vi mener derfor, at der bør gives Henstand med al Pantegæld, ogsaa den, som ligger over Værdigrænsen.

Det andet Spørgsmaal, vi ikke har kunnet blive enige om, er Henstandsydelse overfor saadanne Lønarbejdere, som selv ejer et Hus og selv bor i det. Det er ret almindeligt, at Arbejdere bygger sig selv et Hus i en Stationsby eller paa Landet eller i Udkanten af en Købstad, et Hus med to Værelser og Køkken, en pæn lille Lejlighed, og undertiden tillige en Lejlighed til at udleje paa første Sal. Naar saadanne Landarbejdere nu har været arbejdsløse i længere Tid, er det meget muligt, at de ikke kan betale skyldige Afdrag og Renter af deres Prioritetsgæld og saa bliver berøvet Ejendomsretten til deres Hus. Det forekommer mig rimeligt at give disse Folk den samme Adgang til at faa Henstand med deres Pantegæld, som man vil give Fiskere, Landbrugere og Landhaandværkere. Lovforslaget er et Forslag om Betalingshenstand, og man kan derfor lige saa vel faa ind under dets Rammer Arbejdere som